

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj 10 P-12/2022-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Osijeku, po sucu pojedincu mr. sc. Mirjani Baran, u pravnoj stvari tužitelja 1 Petra Marića, OIB:82428310134, Vinkovci, Hrvatskih kraljeva 28 i tužitelja 2 Dubravke Marić, OIB:49937396127, Vinkovci, Augusta Šenoe 37, koje zastupa punomoćnik Jurica Barbarić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Damir Varga i Jurica Barbarić, Vinkovci, Vladimira Nazora 3, protiv tuženika Daymons d.o.o. u stečaju, OIB:82384595361, Vinkovci, Hrvatskih kraljeva 28, kojega zastupa punomoćnik Nikola Sabljak, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Zec i Partneri d.o.o. Osijek, Kardinala A. Stepinca 4, radi utvrđivanja osnovanosti tražbine (v.p.s. 100.000,00 kn), nakon glavne i javne rasprave zaključene 24. veljače 2022. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 28. veljače 2022.

p r e s u d i o j e

I. Tužbeni zahtjev tužitelja 1 Petra Marića, OIB:82428310134, Vinkovci, Hrvatskih kraljeva 28 i tužitelja 2 Dubravke Marić, OIB:49937396127, Vinkovci, Augusta Šenoe 37, protiv tuženika Daymons d.o.o. u stečaju, OIB:82384595361, Vinkovci, Hrvatskih kraljeva 28, radi utvrđenja da nije osnovano tuženikovo osporavanje tražbine i da postoji tražbina tužitelja u iznosu od 200.000,00 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, odbija se kao neosnovan.

II. Nalaže se tužiteljima solidarno naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 12.550,00 kn (slovima: dvanaestisućapetstopeidesetkuna) u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi kao i tijekom postupka u bitnome navode da su prijavili svoju tražbinu u visini od 406.135,12 kn u stečajnom postupku nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod poslovnim brojem St-494/2019, te da im je ova tražbina osporena i tužitelji upućeni na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine. Na rješenje o upućivanju u parnicu tužitelji su uložili žalbu koja je odbijena rješenjem Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-1809/2020 od 27. travnja 2020., pa tužitelji u zakonskom roku podnose ovu tužbu. Tužitelji smatraju kako im je neosnovano osporena tražbina u visini od 200.000,00 kn na ime kapare koju su dali tadašnjem zakonskom zastupniku tuženika Antunu Kopčiću. Tužitelji smatraju da se

odredbe o kapari imaju tumačiti u skladu s odredbom članka 320. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18 i 126/21 dalje:ZOO), pa kako nijedan potpisani dokument nisu sami pripremili, to se stoga sukladno navedenoj odredbi ima tumačiti njima u korist i smatrati isplatom kupovnine za predmetni stan. Stoga, je zahtjev tužitelja za prijavu tražbine u iznosu od 200,000.00 kn konzumiran u samoj prijavi tražbine koja se odnosi na tražbinu vrijednosti stana, odnosno iznosa od 406.135,12 kn. Kako je riječ o isplati dijela kupoprodajne cijene za stan, to tužitelji smatraju kako je stečajni upravitelj trebao prihvatiti prijavu barem u navedenom iznosu. Stoga tužitelji predlažu prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova tužiteljima.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Navodi kako su tužitelji rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-494/2019 od 17. veljače 2020. upućeni u roku 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti svoje osporene tražbine u iznosu od 406.135,12 kn, a koja tražbina je prijavljena s osnova kupoprodajnog ugovora kao tražbina drugog višeg isplatnog reda. Nadalje ističe kako u tužbi koju su tužitelji podnijeli sudu tražbina mora biti identična tražbini iz prijave tražbine u stečajnom postupku kako glede osnove potraživanja, iznosa tražbine i isplatnog reda, jer nikakve izmjene nisu dopuštene. Iz činjeničnog supstrata tužbe je razvidno kako su tužitelji u tužbi promijenili osnovu i visinu svoje tražbine, a što u smislu odredbe članka 270. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17, dalje:SZ) nije dopušteno. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu troškova tuženiku.

3. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-494/19-19 od 17. veljače 2020., u Rješenje VTS-a poslovni broj PŽ-1809/2020-2 od 27. travnja 2020., u Potvrdu od 7. ožujka 2017., u Zapisnik Porezne uprave od 17. svibnja 2019., u Obavijest o izlučnom pravu i prijavi tražbine stečajnog vjerovnika od 25. studenog 2019., u Kupoprodajni ugovor od 5. ožujka 2019., u Zapisnik sa ispitnog ročišta od 12. veljače 2020., poslovni broj St-494/19-16.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem osnovanom tražbine u iznosu od 200.000,00 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad tuženikom.

6. Napominje se kako je sud donio presudu poslovni broj P-200/2020 od 31. ožujka 2021. kojom je odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan. Odlučujući po žalbi tužitelja Visoki trgovački sud RH je rješenjem poslovni broj PŽ-2829/2021 od 23. prosinca 2021., ukinuo predmetnu presudu i predmet vati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje. U ukidnoj odluci drugostupanjski sud navodi kako su tužitelji u tužbi, između ostalog, predložili izvođenje dokaza uvidom u ugovor o kupoprodaji od 14. ožujka 2019. broj OV-2061/2019, od izvođenja kojeg dokaza nisu odustali, ali taj

ugovor nisu dostavili, iako je riječ je o pravnom poslu iz kojeg bi trebalo biti razvidno kako su stranke uredile međusobna prava i obveze te da prvostupanjski sud nije utvrdio je li na ispitnom ročištu došlo do drukčije naznake tražbine tužitelja i tko je odgovoran za neispunjenje ugovora o kupoprodaji, o čemu ovisi pravo tužitelja na vraćanje dane kapare.

7. Sud je u postupku utvrdio:

- da su tužitelji u stečajnom postupku nad tuženikom koji se vodi kod Trgovačkog suda u Osijeku pod brojem St-494/2019 obavijestili stečajnog upravitelja o svojem izlučnom pravu na nekretnini tuženika i to upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Vinkovcima u zk. ul. 9685 k.o. Vinkovci, a koje se sastoje od kč.br. 2781/1 parkiralište dvorišta i zgrade mješovite uporabe na adresi Vinkovci, Hrvatskih kraljeva 28 i to na nekretnini pod rednim brojem 5, odnosno na suvlasničkom dijelu 632/10000 Etažno vlasništvo (E-4) neodvojivo povezano sa vlasništvom stana oznake S2 u prizemlju zgrade, označen ljubičastom bojom, koji se sastoji od dnevnog boravka, kuhinje i blagovaonice, ostave, hodnika, kupaonice, dječje sobe, spavaće sobe, dječje sobe ukupne površine 77,14 m² i sporednog pripadajućeg dijela-parkirališno mjesto broj 9. površine 12,49 m², označeno sa P9, sve na temelju kupoprodajnog ugovora od 5. ožujka 2019. ovjerenog kod javnog bilježnika Mirodara Kovača u Vinkovcima,
- da su tužitelji podnijeli i prijavu tražbine u iznosu od 10.075,43 kn na ime parničnih troškova,
- da su tužitelji kao izlučni vjerovnici zahtijevali predaju tih nekretnina u vlasništvo, a u slučaju suprotne odluke stečajnog upravitelja prijavljuju tražbinu u visini vrijednosti nekretnine od 406.135,12 kn i troškova parničnog postupka pred Općinskim sudom u Vinkovcima broj P-1331/19 u iznosu od 10.075,43 kn,
- da je stečajni upravitelj osporio ovu prijavljenu tražbinu tužitelja te su tužitelji rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-494/19-19 od 17. veljače 2020. upućeni u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, koju moraju pokrenuti u roku 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja odnosno od primitka drugostupanjske odluke,
- da su tužitelji protiv ovog rješenja podnijeli žalbu i da je rješenjem Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-1809/2020 od 27. travnja 2020. njihova žalba odbijena kao neosnovana i potvrđeno pobijano rješenje suda prvoga stupnja,
- da su tužitelji podnijeli pravovremenu tužbu u ovom predmetu radi utvrđivanja osnovanom tražbine u iznosu od 200.000,00 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda i to na ime isplaćene kapare,
- da su tužitelji tek uz podneska od 23. veljače 2020. dostavili i Kupoprodajni ugovor od 5. ožujka 2019. u kojem stranke nisu spominjale kaparu ili plaćeni predujam,

8. Imajući u vidu navedeno sud je utvrdio kako je riječ o parnici na koju su tužitelji upućeni u stečajnom postupku radi utvrđivanja osnovanom osporene tražbine.

9. Naime, odredbom članka 266. stavak 1. SZ-a određeno je ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine. Prema odredbi članka 270. SZ-a u parnici se utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

10. Iz prijave tražbine koju su tužitelji podnijeli u stečajnom postupku nad tuženikom nedvojbeno proizlazi kako su tužitelji izvijestili stečajnog upravitelja o svojem izlučnom pravu na nekretnini na temelju Ugovora o kupoprodaji od 5. ožujka 2019. odnosno podredno o novčanoj tražbini u vrijednosti nekretnine od 406.135,12 kn i troškova u iznosu od 10.075,43 kn i da je tražbina tužitelja u iznosu od 406.135,12 kn odbijena iz razloga što tužitelji kao vjerovnici nisu dokazali da su izvršili uplatu cjelokupne cijene iz kupoprodajnog ugovora.

11. Iz Zapisnika s ispitnog ročišta poslovni broj St-494/19- 16 od 12. veljače 2020. razvidno je kako je na tom ročištu bio nazočan punomoćnik tužitelja i da je stečajni upravitelj sačinio tablice glede tražbina vjerovnika koje su prijavljene i objavljene i da je ispitao tražbine vjerovnika. U tablici za drugi viši isplatni red pod točkom 6. stečajni upravitelj je naveo kako su tužitelji prijavili tražbinu u iznosu od 416.210,55 kn i to na temelju pravne osnove - kupoprodajni ugovor i parnični trošak te da je priznata tražbina na ime parničnog troška u iznosu od 10.075,53 kn, dok je tražbina u iznosu od 406.152,12 kn osporena jer "vjerovnik nije dokazao da je izvršio uplatu prema kupoprodajnom ugovoru". U tablici izlučnih prava tužitelji su kao pravnu osnovu izlučnog prava naveli kupoprodajni ugovor. Stečajni upravitelj je osporio ovu tražbinu jer "Petar i Dubravka Marić nisu dokazali da su izvršili uplatu ugovorene cijene, a nije niti evidentirano u poslovnim knjigama dužnika, ovo izlučno pravo stečajni upravitelj ne priznaje". Nadalje je glede osporene tražbine stečajni upravitelj izjavio "Što se tiče 200.000,00 kn pozajmice u poslovnim knjigama dužnika nigdje nije razvidno da su kupci Petar i Dubravka Marić dali kaparu niti je to vidljivo iz kupoprodajnog ugovora. Nadalje, navedenu kaparu Petar i Dubravka Marić nisu prijavili kao svoju tražbinu."

12. Iz rješenja poslovni broj St-494/19-19 od 17. veljače 2020. koji su tužitelji upućeni na parnicu radi utvrđivanja osnovanom svoje osporene tražbine, nedvojbeno proizlazi kako je sud uputio tužitelje na parnicu "iz razloga što vjerovnici nisu dokazali da su izvršili uplatu prema kupoprodajnom ugovoru." Dakle, stečajni sudac je vrlo jasno i precizno naveo tražbinu vjerovnika ovdje tužitelja kao i razloge zbog kojih je uputio tužitelje na pokretanje parnice. Pri tome je imao u vidu sve što je naveo stečajni upravitelj i što je raspravljeno na ispitnom ročištu.

13. Tužitelji su ovom tužbom zahtijevali utvrđenje osnovanom tražbine u visini od 200.000,00 kn na ime kapare koju su isplatili tadašnjem zakonskom zastupniku tuženika Antunu Kopčiću, koji je njihovu uplatu u poslovnim knjigama tuženika prikazao kao svoju pozajmicu društvu. Tužitelji u tužbi i tijekom postupka navode kako je u stvari riječ o isplati dijela kupoprodajne cijene.

14. Iz potvrde od 7. ožujka 2017. (stranica 15. spisa) razvidno je kako su tužitelji na ime kapare po predugovoru o kupoprodaji nekretnine uplatili iznos od 200.000,00 kn i to kao kaparu za stan broj 2 u projektu stambeno poslovne zgrade sa 75,51 m² u zgradi u gradnji na nekretnini upisanoj u zk. ul. 9685 k.o. Vinkovci, kč. br. 2787/1. Ujedno je navedeno kako je "isplata izvršena u odvjetničkom uredu Marka Cvrkovića, koji je ujedno i sastavljač Predugovora i ove izjave, te potpisom ove izjave potvrđuje iznad navedenu isplatu kapare od strane navedenih kupaca."

15. Ministarstvo financija-Porezna uprava je 17. svibnja 2019. u Informaciji o visini novoutvrđenih obveza u poreznom nadzoru utvrdilo kako na navedenu uplatu od 200.000,00 kn društvo Daymons d.o.o. nije platilo PDV u iznosu od 40.000,00 kn i to prema Predugovoru o kupoprodaji nekretnina od 6. ožujka 2017 i potvrdi od 7. ožujka 2017. te da nije kupcima izdalo račune.

16. Iz Kupoprodajnog ugovora od 5. ožujka 2019. proizlazi kako su tužitelji kao kupci kupili od Daymons d.o.o. Vinkovci nekretninu upisanu u zk. ul. 9685 k.o. Vinkovci kč. br. 2787/1 i to "5. suvlasnički dio 623/10000 etažno vlasništvo E-4; neodvojivo povezano sa vlasništvom stana oznake S2 u prizemlju zgrade, označen ljubičastom bojom, koji se sastoji od; dnevni boravak, kuhinja i blagovaona, ostava, hodnik, kupaonica, dječja soba i spavaća soba, dječja soba ukupne površine 77,14 m² i sporednog pripadajućeg dijela parkirališno mjesto br. 9 površine 12,49, označeno sa P9", te da je ugovorna kupoprodajna cijena u iznosu od 54.151,35 Eur-a i da su kupci dužni navedeni iznos uplatiti prodavatelju na račun kod OTP-banke.

17. Imajući u vidu navedeno kao i odredbu članka 270. SZ-a, koji se ima primijeniti u ovoj pravnoj stvari, u parnici se utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, tužbeni zahtjev tužitelja se ukazuje neosnovanim.

18. Naime, nesporno je kako tužitelji ovom tužbom zahtijevaju utvrđenje tražbine po drugom pravnom osnovu, nego li je to u prijavi, odnosno traže utvrđenje na ime dane kapare, dok su prijavili tražbinu na ime kupoprodajnog ugovora i vrijednosti nekretnine i troškova postupka pred Općinskim sudom u Vinkovcima. Niti na ispitnom ročištu se nije raspravljalo o tražbini kao kapari. Tijekom postupka tužitelji primjerice u istom podnesku od 23. veljače 2022. jednom tvrde kako je riječ o iznosu koji predstavlja kupoprodajnu cijenu: "Osim toga ta, kao i svaka druga isprava se ne može tumačiti prema naslovu, nego smisleno, odnosno teleološki, odnosno prema njezinu sadržaju, a iz sadržaja "potvrde" proizlazi da je riječ o kupovnici za predmetni stan i da iznos predstavlja kupoprodajnu cijenu." (str.72 spisa). Potom tužitelji navode "a stvarno se radilo o kapari kao kupovnici za stan".

19. Odredbom članka 303. stavak 1. i 2. ZOO-a propisano je da ako je u trenutku sklapanja ugovora jedna strana dala drugoj stanovit iznos novca ili stanovitu količinu drugih zamjenjivih stvari kao znak da je ugovor sklopljen (kapara), ugovor se smatra sklopljenim kad je kapara dana, ako nije što drugo ugovoreno. U slučaju ispunjenja ugovora kapara se mora vratiti ili uračunati u ispunjenje obveze. Odredbom članka 304. stavak 1. ZOO-a je određeno da ako je za neispunjenje

ugovora odgovorna strana koja je dala kaparu, druga strana može po svojem izboru zahtijevati ispunjenje ugovora, ako je to još moguće, ili tražiti naknadu štete, a kaparu uračunati u naknadu ili vratiti ili se zadovoljiti primljenom kaparom.

20. Neosnovano se tužitelji pozivaju na odredbu članka 320. stavak 1. ZOO-a da u slučaju kad je ugovor sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju ili kad je ugovor na drugi način pripremila i predložila jedna ugovorna strana, nejasne odredbe tumačit će se u korist druge strane. Naime, iz Potvrde od 7. ožujka 2017. razvidno je kako nema nejasnih odredbi. Potvrdu je sačinio odvjetnik i u njoj je decidirano navedeno kako je riječ o kapari koju kupci uplaćuju prema Predugovoru o kupoprodaji nekretnina koji je također sastavio isti odvjetnik. Tužitelji nisu predložili navedeni Predugovor, niti bilo koji drugi dokaz iz kojega bi bilo razvidno da se navedeni iznos kapare ima uračunati u kupoprodajnu cijenu, a teret dokaza leži na tužiteljima.

21. Sud je utvrdio kako su tužitelji prijavili tražbinu na ime kupovnine u iznosu od 406.135,12 kn koja prema kupoprodajnom ugovoru predstavlja protuvrijednost iznosa od 54.151,35 Eur-a, pa kako im je ta tražbina osporena, za istu su upućeni u parnicu. Tužitelji ničim nisu dokazali kako iznos od 200.000,00 kn koji su dali na ime kapare je uračunat u cijenu nekretnine. Sud je utvrdio da na ispitnom ročištu nije došlo do drukčije naznake tražbine tužitelja i da je tražbina osporena jer tužitelji kao vjerovnici nisu dokazali da su izvršili uplatu prema kupoprodajnom ugovoru, što znači da tužitelji nisu ispunili svoju ugovornu obvezu i platili ugovorenu kupoprodajnu cijenu od 54.151,35 Eur-a.

22. Tužitelji dakle nisu dokazali da su platili ugovorenu kupoprodajnu cijenu, sve da je u njoj i sadržana kapara, kao to tvrde, pa se time nameće zaključak da su tužitelji odgovorni za neispunjenja ugovora o kupoprodaji i da nemaju pravo na vraćanje dane kapare. Naime, iz članka 5. Ugovora o kupoprodaji je razvidno kako se tužitelji kao kupci nalaze u posjedu nekretnine, a da će po isplati cjelokupnog iznosa kupovnine, prodavatelj ovlastiti kupce da upišu svoje pravi vlasništva na toj nekretnini u zemljišne knjige.

23. Imajući vidu navedeno, te pravila o teretu dokazivanja kao i odredbu članka 270. SZ-a, koji se ima primijeniti u ovoj pravnoj stvari, sud je utvrdio kako se tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje neosnovanim i valjalo ga je odbiti u cijelosti.

24. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje:ZPP). Visina troškova odmjerena je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, dalje:Ot) i Uredbe o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 53/19 i 92/21).

25. Tuženiku su priznati troškovi sastava odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, zastupanja na ročištu /Tbr.9.t.1.Ot) od 6. listopada 2020., 22. ožujka 2021. i 24. veljače 2022. u iznosu od po 2.500,00 kn sve uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 2.500,00 kn, te su priznati materijalni troškovi u iznosu od 50,00 kn, što čini ukupan parnični trošak u iznosu od 12.550,00 kn.

26. Sijedom izloženog odlučeno je kao u izreci.

U Osijeku, 28. veljače 2022.

S u d a c

mr. sc. Mirjana Baran

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 15 dana putem ovog suda.

Broj zapisa: **eb307-03a22**

Kontrolni broj: **0da2c-bcb14-b88ec**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRJANA BARAN, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.